

Benieto

Ik ben al vele jaren een gepassioneerd vogelliefhebber. Naast het bestuderen en fotograferen van vogels in de natuur kweek ik zelf ook verschillende soorten Europese vogels in mijn buitenvolières.

Enige tijd geleden ontving ik een email van Ellen, een dame op leeftijd. Ze had mijn email adres op mijn website gevonden en ze maakte me deelgenoot van haar grote zorg. *“Ik heb een groene kanarie. Hij heet Benieto. Hij zingt niet heel veel op het ogenblik. Wil alleen in de kooi. Gaat om half 6 slapen met het doek op de kooi. Ik zoek iemand die hem wil verzorgen, omdat ik niet lang heb te leven. Wilt u alstublieft contact met mij opnemen”*. Ik heb haar teruggemaid dat het me speet dit te moeten horen en dat ik mijn best zou doen om een goed adres voor de vogel te vinden. Hij was al een keer door een familielid meegenomen en bij twee agaporniden in een kooi gezet. Dit bleek geen succes te zijn omdat de agaporniden de kanarie aanvielen. Snel heeft ze toen Benieto weer mee naar huis genomen. Een goed tehuis voor een “kamerkanarie” vinden valt niet mee. Veel contacten onder kanariekwekers heb ik ook niet. Er verstreken veertien dagen, waarin ik haar op de hoogte hield van mijn inspanningen en Ellen stuurde mij een email dat ze het erg waardeerde dat ik mijn best voor Benieto deed, maar dat de tijd drong. Ik heb haar meteen teruggeschreven dat als ik binnen een week geen adres had gevonden, ik de vogel zou komen ophalen en zelf voor Benieto zou gaan zorgen. Voordat de week om was zat er een nieuwe mail van Ellen in mijn postbus. *“Hier nog van mij een berichtje over Benieto, de kanarie. Morgen ga ik overlijden dus is het kort dag. Mijn nicht wil hem wel meenemen. Ik merk wel dat het niet van harte gaat! Ik ben bang dat hij op marktplaats gaat komen. Ik heb wel eventueel het adres van mijn nicht. Ik vind het zo erg. Want ik vind dat je wel van dieren moet houden. Dank u wel, u heeft u best gedaan. Lieve groet Ellen”* Helaas las ik mijn mail pas de volgende en ik kreeg het er warm van. Ik kon niets meer doen. Hoewel onbedoeld, voelde ik mij ernstig tekort geschoten dat ik mijn belofte niet heb kunnen waarmaken. Op het internet vond ik de rouwadvertentie en het condoleance register. Op de rouwkaart was ook *Benieto* vermeld. Na veel zoeken kwam ik in contact met de zoon van Ellen. Een paar weken later zijn we Benieto gaan ophalen. De kanarie werd gehuisvest in een gemengde volière waar ook putters en sijzen in verblijven. Het is geen jong baasje meer, maar toch heb ik er een popje bijgekocht, waar hij het uitstekend mee kan vinden. Het was wennen voor de vogel, want hij was uitsluitend op mensen gericht. Nu gaat het prima en heeft hij zich goed aangepast aan de andere vogels. Zo kan hij in nog een aantal jaren mee.

Het laat zien dat een hobby meerdere facetten kent en dat iemand ook intens kan genieten, en houden van, een gewone zangkanarie in een kooi in de huiskamer. In de weken dat ik met Ellen correspondeerde heb ik het gevoel gekregen met een warm persoon te maken te hebben, met een grote liefde voor haar Benieto. Gelukkig heb ik alsnog mijn belofte aan haar gestand kunnen doen. Ellen, Rust Zacht

John van der Jagt

